

ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

The Relationship between Attitude towards Teacher Profession and Emotional Quotient of
Industrial Educational Students at Rajamangala University
of Technology Lanna Chiangmai

ปาริชาติ บัวเจริญ นพรัตน์ เตชะพันธ์รัตนกุล และรัตนากาล คำสอน*

กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครู และความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษานักศึกษาครุศาสตร์อุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2559 จำนวน 328 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามประกอบด้วยแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล แบบวัดเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครู และแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูอยู่ในระดับสูง ความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบย่อยอยู่ในระดับปกติ
 2. นักศึกษาสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม ทุกประเภทสาขาที่กำลังศึกษามีเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูอยู่ในระดับสูง ส่วนความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบย่อย อยู่ในระดับปกติ
 3. นักศึกษาสาขา ครุศาสตร์อุตสาหกรรม ทุกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูอยู่ในระดับสูง อีกทั้งมีความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบย่อย อยู่ในระดับปกติ
 4. นักศึกษาสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่เรียนสาขาวิชาต่างกัันมีเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครู ความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวมและองค์ประกอบย่อย ไม่แตกต่างกัน
 5. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาครุศาสตร์อุตสาหกรรม โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบย่อย มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
- คำสำคัญ :** เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครู, ความฉลาดทางอารมณ์, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The purpose of this research was to study compare and the relationship between the attitude towards teaching profession and emotional intelligence of undergraduates in the field of Industrial education. The samples were 328 from each class of Rajamangala University of

Technology Lanna in 2016 academic year. The research tools consisted of questionnaires on personal factors, attitude scales for testing attitude towards teaching profession and the emotional intelligence test. The data were analyzed by using program to calculate the percentage, mean, standard deviation, t – test, f – test and Pearson’s product moment correlation coefficient

The findings were summarized as follow :

1. The undergraduates in the field of Industrial education have the attitude towards teaching profession at high level and the emotional intelligence at fair level.
2. The undergraduates on the field of Industrial education from each class have the attitude towards teaching profession at high level and emotional intelligence at fair level.
3. The undergraduates in the field of Industrial education of different achievements have the attitude towards teaching profession and the emotional intelligence differed at no significance level.
4. The undergraduates in the field of Industrial education from different majors have the attitude towards teaching profession at high level and the emotional intelligence at fair level.
5. The relationship between attitude towards teaching profession and emotional intelligence of the undergraduates in the field of Industrial education Rajamangala University of Technology Lanna was positively correlated with the emotional intelligence at .05 significance level.

Keywords : Attitude towards teaching profession, Emotional intelligence, Achievement

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน krattanakarn@hotmail.com

1. บทนำ

การศึกษามีความจำเป็นและสำคัญต่อคนในสังคม มีบทบาทต่อการอบรมสั่งสอน ฝึกฝนให้เยาวชนและประชาชนในสังคมนั้นๆ ได้รับประสบการณ์และพฤติกรรมไปตามแนวทางที่สังคมปรารถนา ช่วยถ่ายทอดวัฒนธรรม ช่วยพัฒนาคุณธรรมและคุณภาพชีวิตของคนในสังคมและพัฒนาทักษะ ฝีมือในการประกอบอาชีพ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 7 ที่ว่าด้วยเรื่องครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ที่เน้นพัฒนาการผลิต และพัฒนาคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทั้งนี้การที่นักศึกษาสาขาวิชาชีพครูจะออกไปประกอบวิชาชีพครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จนั้น นักศึกษาจะต้องมีความพร้อมทั้งด้านความคิด ความรู้ ร่างกาย และจิตวิญญาณความเป็นครู ปัจจัยหลักที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือ เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครู เพราะจะเป็นตัวทำนายการกระทำ ความคิด ความตั้งใจในการหล่อหลอมประสบการณ์เพื่อสืบทอดความรู้แก่เยาวชนต่อไป เพราะเราคงไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าหากบุคคลมีเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพในทางที่ดีแล้วย่อมมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพนั้น อย่างไรก็ตามการมีเจตคติที่ดีต่อการประกอบวิชาชีพเพียงอย่างเดียวไม่ได้เพียงพอในสภาวะการณปัจจุบัน เพราะแม้กระทั่งวงการแพทย์เองก็ยังประสบปัญหาว่านิสิตนักศึกษาแพทย์ที่มีสติปัญญา ความสามารถ และเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพแพทย์สูง ยิ่งก่อเหตุทะเลาะวิวาทถึงขั้นก่อคดีฆาตกรรมขึ้น ดังนั้นย่อมแสดงว่ามีเจตคติที่ดีต่อการประกอบวิชาชีพต่างๆ นั้นยังไม่เพียงพอต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะที่จะ

ประกอบวิชาชีพครู เพราะนอกจากจะสอนให้ผู้เรียนเกิดความรู้แล้วยังต้องปลูกจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ซึ่งเป็นศิลปะแห่งการดำเนินชีวิต การศึกษายังมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ขึ้นอยู่กับความสามารถของนักศึกษาหลายด้าน เช่น ความสามารถในการรู้จักเข้าใจตนเอง ความคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล การตัดสินใจแก้ปัญหา การสร้างสัมพันธภาพ ความรับผิดชอบต่อตนเอง การจงใจตนเอง การสร้างเสริมความสุขแก่ชีวิต เป็นต้น ความสามารถในด้านต่างๆ เหล่านี้คือ ส่วนหนึ่งของความฉลาดทางอารมณ์ ดังนั้น ถ้าหากนักศึกษามีความฉลาดทางอารมณ์ก็จะสามารถมีทักษะการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จต่อไป

เป้าหมายของพระพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และการประกันคุณภาพทางการศึกษาโดยการประเมินนักศึกษาสาขาครุศาสตร์ว่ามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากการวัดระดับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูและความฉลาดทางอารมณ์เป็นตัวชี้วัดได้ประการหนึ่ง อีกทั้งหากทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาแล้วก็ย่อมเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูและความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูและความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

2. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 328 คน จากนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต 3 สาขา ได้แก่ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และโทรคมนาคม จำนวน 134 คน นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม วิศวกรรมโยธา จำนวน 110 คน และนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม วิศวกรรมอุตสาหกรรม จำนวน 84 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา แบบวัดเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครู และแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา ประกอบด้วยข้อมูลของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ชั้นปี ประเภทของสาขาที่ทำการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 แบบวัดเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครู ผู้วิจัยใช้เครื่องมือวัด ของ เกษฎา บุญมาโฮม (2546) เพื่อวัดระดับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ แบบวัดเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูนี้ ใช้เทคนิคการวัดเจตคติของ Thurstone ประกอบด้วย

ข้อความที่แสดงถึงความเชื่อ ความรู้สึก ความคิดที่มีต่อการประกอบอาชีพครูทั้งในทางชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจ ซึ่งแสดงระดับ 11 ระดับ ตั้งแต่ไม่ชอบ ไม่พอใจ มากที่สุด คือ ระดับ 1 จนถึงชอบ หรือพอใจ มากที่สุด คือ ระดับที่ 11 ทั้งนี้ผู้ตอบรายงานตนเองโดยการพิจารณาข้อความทุกข้อความแล้วตัดสินใจว่าข้อความที่กำหนดมาให้ตรงกับความรู้สึก ความคิด และความรู้สึกของผู้ตอบมากที่สุด ให้เลือกมาเพียง 5 ข้อความ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้หาคุณภาพของเครื่องมือวัดโดยทดลองใช้กับนักศึกษาศาสาครศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสเปียร์แมนบราวน์ (Spearman Brown) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการประกอบอาชีพครูเท่ากับ 0.83

ตอนที่ 3 แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ ผู้วิจัยได้พิจารณาคัดเลือกแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต สร้างโดย สมทรง สุวรรณเลิศ และคณะ ซึ่งแบบวัดนี้สร้างขึ้นตามโครงสร้างความฉลาดทางอารมณ์ของคนไทยที่เน้นเรื่องความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และหลักธรรมคำสั่งสอนของศาสนา สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ โดยทดลองใช้แบบวัดนี้กับนักศึกษาศาสาครศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดด้วยการหาอำนาจจำแนกของข้อคำถาม และความเชื่อมั่นของแบบวัดด้วยวิธีประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ 0.82 และแยกวิเคราะห์องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านดีมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72 องค์ประกอบด้านเก่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 และองค์ประกอบด้านมีความสุขมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79

ลักษณะแบบวัดเป็นการรายงานตัวเองแบบมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ คือ ไม่จริง จริงบางครั้ง ค่อนข้างจริง และจริงมาก จำนวน 52 ข้อ แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านดี จำนวน 18 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบย่อย คือ ควบคุมอารมณ์ตนเอง เห็นใจผู้อื่น และความรับผิดชอบ ด้านเก่ง จำนวน 18 ข้อคำถาม แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบย่อย คือ มีแรงจูงใจ ตัดสินใจแก้ปัญหา และสัมพัทธภาพกับผู้อื่น ด้านมีความสุข จำนวน 16 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบย่อย คือ ภูมิใจในตนเอง พึงพอใจในชีวิต และสุขสงบทางใจ เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามจากแบบวัด แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ 1 ข้อคำถามเชิงนิมาน และ กลุ่มที่ 2 ข้อคำถามเชิงนิเสธ จากนั้นนำคะแนนจากการทำแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างอายุ 17-25 ปี ซึ่งจัดระดับการแปลความหมายไว้ 3 ประเภทคือ บุคคลที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ บุคคลที่มีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในเกณฑ์ปกติ และบุคคลที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าปกติ (กรมสุขภาพจิต, 2543) การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

1. การวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือวัด โดยหาค่าความเชื่อมั่นขององค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบของแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ Cronbach และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูด้วยสูตร Spearman Brown

2. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้ F - test และ การหาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูและความฉลาดทางอารมณ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูและความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ในภาพรวม

ตัวแปรคุณลักษณะ	\bar{x}	SD	ระดับ
เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครู	8.5	1.1	สูง
องค์ประกอบความฉลาดทางอารมณ์			
ควบคุมอารมณ์ตนเอง	17.5	2.2	ปกติ
เห็นใจผู้อื่น	18.7	2.3	ปกติ
รับผิดชอบ	18.9	2.4	ปกติ
มีแรงจูงใจ	18.2	2.5	ปกติ
ตัดสินใจแก้ปัญหา	16.5	2.3	ปกติ
สัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	18.2	2.4	ปกติ
ภูมิใจในตนเอง	11.5	1.9	ปกติ
พึงพอใจในชีวิต	19.6	3.2	ปกติ
สุขสงบทางใจ	18.1	3.1	ปกติ
ความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวม	158.6	14.5	ปกติ

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาสาขา ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ มีเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูอยู่ในระดับสูง มีความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบย่อยอยู่ในระดับปกติ

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูและความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาสาขา ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ จำแนกตามประเภทสาขาที่กำลังศึกษาของนักศึกษา

ตัวแปรคุณลักษณะ	สาขา	\bar{x}	SD	ระดับ
เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครู	วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	8.1	1.3	สูง
	วิศวกรรมโยธา	8.4	1.1	สูง
	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	8.5	1.2	สูง
องค์ประกอบความฉลาดทางอารมณ์	วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	17.5	2.2	ปกติ
	วิศวกรรมโยธา	17.8	2.4	ปกติ
	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	18.1	2.1	ปกติ

เห็นใจผู้อื่น	วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	18.2	2.2	ปกติ
	วิศวกรรมโยธา	18.3	2.5	ปกติ
	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	18.8	2.4	ปกติ
รับผิดชอบ	วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	20.0	2.1	ปกติ
	วิศวกรรมโยธา	19.8	2.5	ปกติ
	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	19.6	2.7	ปกติ
มีแรงจูงใจ	วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	18.2	2.5	ปกติ
	วิศวกรรมโยธา	17.9	2.3	ปกติ
	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	18.3	2.6	ปกติ
ตัดสินใจแก้ปัญหา	วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	16.6	2.7	ปกติ
	วิศวกรรมโยธา	16.9	2.6	ปกติ
	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	16.8	2.4	ปกติ
สัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	18.5	2.3	ปกติ
	วิศวกรรมโยธา	18.0	2.6	ปกติ
	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	18.2	2.7	ปกติ
ภูมิใจในตนเอง	วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	13.2	2.1	ปกติ
	วิศวกรรมโยธา	12.8	1.8	ปกติ
	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	12.1	1.7	ปกติ

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ตัวแปรคุณลักษณะ	สาขา	\bar{x}	SD	ระดับ
พึงพอใจในชีวิต	วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	19.2	3.2	ปกติ
	วิศวกรรมโยธา	18.8	3.1	ปกติ
	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	19.2	3.0	ปกติ
สุขสงบทางใจ	วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	18.2	3.1	ปกติ
	วิศวกรรมโยธา	17.9	3.1	ปกติ
	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	18.2	3.2	ปกติ
ความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวม	วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	157.6	14.9	ปกติ
	วิศวกรรมโยธา	156.2	16.1	ปกติ
	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	157.5	15.1	ปกติ

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาสาขา ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ทุกประเภทสาขาที่กำลังศึกษามีเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูอยู่ในระดับสูง อีกทั้งมีความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบย่อย อยู่ในระดับปกติ

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูและความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา สาขา ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ตัวแปรคุณลักษณะ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	\bar{x}	SD	ระดับ
เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครู	สูง	8.5	1.2	สูง
	ปานกลาง	8.4	1.1	สูง
	ต่ำ	8.2	1.3	สูง
องค์ประกอบความฉลาดทางอารมณ์	สูง	19.8	2.2	ปกติ
	ปานกลาง	17.6	2.3	ปกติ
	ต่ำ	17.2	2.1	ปกติ
เห็นใจผู้อื่น	สูง	18.9	2.2	ปกติ
	ปานกลาง	18.5	2.3	ปกติ
	ต่ำ	17.2	2.3	ปกติ

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวแปรคุณลักษณะ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	\bar{x}	SD	ระดับ
รับผิดชอบ	สูง	20.8	2.3	ปกติ
	ปานกลาง	18.7	2.6	ปกติ
	ต่ำ	18.2	2.0	ปกติ
มีแรงจูงใจ	สูง	18.8	2.4	ปกติ
	ปานกลาง	17.7	2.6	ปกติ
	ต่ำ	16.7	2.8	ปกติ
ตัดสินใจแก้ปัญหา	สูง	17.7	2.4	ปกติ
	ปานกลาง	16.4	2.6	ปกติ

	ต่ำ	16.1	2.5	ปกติ
สัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	สูง	17.7	2.4	ปกติ
	ปานกลาง	17.3	2.6	ปกติ
	ต่ำ	17.3	2.8	ปกติ
ภูมิใจในตนเอง	สูง	11.7	1.9	ปกติ
	ปานกลาง	10.8	1.8	ปกติ
	ต่ำ	10.2	2.1	ปกติ
พึงพอใจในชีวิต	สูง	19.9	2.6	ปกติ
	ปานกลาง	18.7	3.2	ปกติ
	ต่ำ	18.3	3.2	ปกติ
สุขสงบทางใจ	สูง	18.9	2.8	ปกติ
	ปานกลาง	17.6	3.1	ปกติ
	ต่ำ	17.4	2.8	ปกติ
ความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวม	สูง	162.8	13.9	ปกติ
	ปานกลาง	154.9	14.9	ปกติ
	ต่ำ	152.3	12.5	ปกติ

ตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาสาขา วิศวกรรมศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ทุกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูอยู่ในระดับสูง อีกทั้งมีความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบย่อย อยู่ในระดับปกติ

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูและความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาสาขา วิศวกรรมศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ จำแนกตามประเภทสาขาที่กำลังศึกษาของนักศึกษา

ตัวแปรคุณลักษณะ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครู	ระหว่างกลุ่ม	6.80	2	3.40	2.13	.12
	ภายในกลุ่ม	751.66	471	1.59		
	รวม	758.47	573			
ควบคุมอารมณ์ตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3.93	2	1.97	.35	.70
	ภายในกลุ่ม	2595.01	471	5.51		
	รวม	2598.95	473			

เห็นใจผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	35.01	2	17.50	3.14	.44
	ภายในกลุ่ม	2621.48	471	5.56		
	รวม	2656.49	473			
รับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	9.77	2	4.88	.77	.46
	ภายในกลุ่ม	2975.2	471	6.31		
	รวม	2984.9	473			
มีแรงจูงใจ	ระหว่างกลุ่ม	2.21	2	1.10	.16	.85
	ภายในกลุ่ม	3235.77	471	6.87		
	รวม	3237.99	473			
ตัดสินใจแก้ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	19.03	2	9.51	1.40	.24
	ภายในกลุ่ม	3199.02	471	6.79		
	รวม	3237.99	473			
สัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	24.75	2	12.37	1.86	.15
	ภายในกลุ่ม	3131.14	471	6.64		
	รวม	3155.89	473			
ภูมิใจในตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	9.88	2	4.94	1.28	.27
	ภายในกลุ่ม	1807.95	471	3.83		
	รวม	3155.89	473			
พึงพอใจในชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	15.12	2	7.56	.77	.46
	ภายในกลุ่ม	4582.72	471	9.73		
	รวม	4597.84	473			

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวแปรคุณลักษณะ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
สุขสงบทางใจ	ระหว่างกลุ่ม	6.53	2	3.26	.34	.71
	ภายในกลุ่ม	4502.21	471	9.55		
	รวม	4508.74	473			
ความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	240.50	2	120.25	.537	.58
	ภายในกลุ่ม	105496.7	471	223.98		
	รวม	105737.2	473			

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษาสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครู ความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวมและองค์ประกอบย่อย ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูและความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

ความฉลาดทางอารมณ์	เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครู	
	r	p
ควบคุมอารมณ์ตนเอง	.17*	.00
เห็นใจผู้อื่น	.09*	.03
รับผิดชอบ	.01*	.00
มีแรงจูงใจ	.15*	.00
ตัดสินใจแก้ปัญหา	.16*	.00
สัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	.10*	.01
ภูมิใจในตนเอง	.12*	.00
พึงพอใจในชีวิต	.11*	.01
สุขสงบทางใจ	.15*	.00
ภาพรวม	.21*	.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 แสดงว่า เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูและความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบย่อยมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

4. อภิปรายผล

นักศึกษาสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครู ความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวมและองค์ประกอบย่อย ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจมาภรณ์ ช้อยเครือ (2543) ที่พบว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเพราะสถานศึกษาที่จัดการศึกษาในสายวิชาชีพครูโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาที่มีการกำหนดหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านความเป็นครูที่ชัดเจนและจริงจัง ทำให้ได้รับการศึกษาการอบรมอยู่ภายใต้เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมที่ไม่ต่างกันมากนัก เป็นเหตุให้นักศึกษามีความเชื่อมั่นต่อการศึกษามีความรู้สึกนึกคิดต่อการศึกษาในสาขาวิชาชีพครูใกล้เคียงกัน แม้จะเรียนต่างประเภทสาขากันแต่ก็มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน ทำให้มีเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูสูงไม่แตกต่างกัน สำหรับผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาที่

มีประเภทสาขาที่ทำการศึกษแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่มีประเภทสาขาแตกต่างกันมีความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบย่อยไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของเจษฎา บุญมาโฮม และคณะ (2544) ที่พบว่านักศึกษาศาสนาวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์มีความฉลาดทางอารมณ์ไม่แตกต่างกันและงานวิจัยของกาญจนา จุ่งรุ่งเรือง (2543) ที่พบว่านักศึกษสาขาต่าง ๆ มีทักษะชีวิตซึ่งมีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับความฉลาดทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยดังกล่าวอาจสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการศึกษาในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาในหลักสูตรต่าง ๆ ล้วนจัดกิจกรรมตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดการศึกษาทั่วไปมาตราที่ 6 ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข” นั่นคือการจัดการศึกษาให้แก่แก่นักศึกษาแต่ละประเภทล้วนเป็นการพัฒนาคุณลักษณะของความฉลาดทางอารมณ์นั่นเอง

ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาครุศาสตร์อุตสาหกรรม โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบย่อย มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของประชัน จันทร์สุข (2544) ที่พบว่าความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่พยาบาล ซึ่งเป็นคุณลักษณะของวิชาชีพชั้นสูงเช่นเดียวกับวิชาชีพครู งานวิจัยของฉัตรฤดี สุกปลั่ง (2543) ที่พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพและคุณภาพของการให้บริการตามการรับรู้ของหัวหน้างานพนักงานส่วนหน้าของโรงแรมชั้นหนึ่งในกรุงเทพมหานคร และงานวิจัยของกาญจนา จุ่งรุ่งเรือง (2543) ที่พบว่า ทักษะชีวิตมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการปรับตัวของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งองค์ประกอบของทักษะชีวิตคล้ายคลึงกับองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ และการปรับตัวก็เป็นส่วนหนึ่งของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของวิชาชีพครู ดังนั้นอาจอนุมานได้ว่าความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครู

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาคุณลักษณะของผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูที่ดีต้องเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบ ตั้งใจ มีความรักเมตตา ปราถนาดีต่อศิษย์ มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารกับลูกศิษย์และเพื่อนร่วมงาน โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาและการควบคุมอารมณ์ ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยที่พบว่า เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความฉลาดทางอารมณ์ด้านการควบคุมอารมณ์ตนเองสูงที่สุด อีกทั้งกระแสการปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียน เก่ง ดี มีความสุข อันเป็นคุณลักษณะการดำเนินชีวิตของผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ จึงอาจเป็นเหตุให้เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพครูมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความฉลาดทางอารมณ์

5. เอกสารอ้างอิง

- [1] กาญจนา จุ่งรุ่งเรือง. (2543). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะชีวิตและการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ (จิตวิทยาการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- [2] คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- [3] เจษฎา บุญมาโฮม (2546) พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กลุ่มวิชาจิตวิทยาและการแนะแนวคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครปฐม.